

DEBRECENI ÚJSÁG

ELŐFIZETÉSI ÁR:

HELYBEN:	VIDÉKEN:
Félévre . . . 6 kor. — fl.	Félévre . . . 9 kor. — fl.
Negyedévre. 3 kor. — fl.	Negyedévre 4 kor. 50 fl.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
THAN GYULA.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:

Debrecen, Főter Biedermann-palota, földszint, az udvarban hátul.

Magyar invázió Bécsben.

Az ördög nem lehet el a nélkül, hogy mindennap ne káromolja az Urat s Bécs városának sokszínű polgármestere nem érzi jól magát, ha van olyan nap, amelyen nincs alkalma mosdatlan szájára venni minket: a magyarokat.

Mint az újságban olvashatni, Lueger ur már meg azt beszéli, hogy a bécsi illetőség és polgári jog megszerzését azért köti oly súlyos feltételekhez és nagy díj lefizetéséhez, mert „meg kell védeni Bécs városát a magyarok tömeges inváziója ellen.”

Ebből következik, hogy oly tömörked magyar kéri az osztrák honosságot és a bécsi községi illetőséget, hogy ez már valóságos invázió. S következik, hogy derék osztrák barátaink, akiket hosszú

kézzel s rövid észszel áldott meg a gondviselés, magyar veszedelméről lévén szó, Lueger urnak mindent elhisznek és mindent igazolnak.

De mit szóljunk mi Lueger ur kijelentéséhez? Elsőben is azt mondjuk, hogy Lucifer kudarcza akkor a legnagyobb, a mikor jót és hasznosat művel ott, ahol pokoli célzattal ártani és rontani akar. Ha utját állja a magyarok kitepedésének Bécs városába, ennek — nyilván — csak örülhetünk, mert ez nekünk jó. De ott van a dolognak másik ága, vagy mondjuk, az éremnek másik oldala.

Hogy a magyarság ujabban, épp mostanában, épp az osztrák gyűlölség ujjabb feltüzelése idejében, nagy számmal tagadná meg hazáját, hagyná el magyar polgári jogát s keresne helyébe

osztrák honosságot és bécsi illetőséget, azt mi egyszerűen nem hisszük el, még Bécs város polgármesterének sem, illetőleg neki legkevésbé.

Bécsben mindig, régtől fogva sok magyar lakott, amire nézve elég magyarázat foglaltatik három százados szomorú történetünkben. Az udvari, politikai, hatalmi viszonyok, nem kevésbé a gazdaságiak és anyagiak, mindig olyanok voltak s ma is olyanok, hogy sok magyart vonzott és vitt az érdeke vagy ambíciója az osztrák császárvárosba. De azért mindig büszkén megmaradt magyarnak.

Ritka eset, hogy magyar ember Bécsben osztrák honosságot és községi illetőségért folyamodott volna. Ez ritka eset volt a múltban s ritka maradt mind e mai napig. Ennek az

A kártya.

Irtá: **Henri Lavedan.**

— Tudni kívánják, miért nem játszom? — kerdi báró Malten. — majd elmondom önöknek ennek a történetét.

Malten magas termetű, előkelő megjelenésű férfi; körülbelül ötven éves, nem túlságosan szellemes, csendes, majdnem unalmas; mi azonban igen becsültük, sőt szerettük őt, mert mintaképe az egyeneslelkű, derék embereknek Mindenki tudta róla, hogy szegény; ezt a szegénységet azonban oly méltósággal viselte, hogy bárói rangját a kicsinyes leghalványabb árnyalata sem illethette. Aus triából került Párisba, hogy életének még hátralevő részét a világ legkellemesebb városába töltsse el. Hazájában — évekket ezelett — századparancsnoki rangban szolgált a császárt; nyugdíja s egy régi család vagyona kis maradéka szolgáltatta neki most a megélhetés eszközeit. Ezeket a körülményeit az indiszkréczió lebbentette föl a társaság előtt, melyben délutánjait eltölteni szokta.

— Nem játszom, — ismételte Malten — mert egy alkalommal... ez a történetem... csaknem végzetes lett rám a játék. Csaltam...

E szóra valamennyi tekintet hirtelen feléje fordult; a hölgyek abba hagyták suttogásukat, a férfiak közelebb húzódtak. Pillanatra elnémult az egész terem.

— Igen: csaltam. Én, Malten....

— Huszonöt éve ennek. Nagyon fiatal voltam, de már nő; akkor főhadnagyi rangot viseltem az osztrák lovasságnál és azt hittem, enyém a világ. Szegény kicsi feleségem már régen a föld alatt porlik...

Abban az időben Bécsben lakunk; szűk, de pompás lakásban, a melyet bájos feleségem úde ifjusága és örökös kacagása tünderszigetté varázsolt át a számomra az osztrák főváros hideg, ceremóniás keretében.

Sohsem kívántam magamnak más társaságot, mint őt; lelkünk valósággal egy volt; közös minden szokásunk, szenvedélyünk és izlésünk. Amióta a szegény elköltözött, úr s nekem az egész világ...

Esténként, ha borus volt az idő, otthon ültem szoknyája mellett s nem volt hatalom, amely onnan elcsábíthatna volna a pajtások közé, vagy a híres bécsi kávéházakba. Ugy bevezettem őt, mint a bábú; kergetőztünk a szobában és kacagtunk, ha elfogtuk egymást... gyakran megunk is csodálatosnak lattuk, hogy ferj és feleség vagyunk. A gyermekeink neveléséről a legmesszebb menő terveket szőttük: mint lesz? hogyan történjek minden?... Gyermekeink azonban sohasem születtek.

Az estebéd befejeztével, mikor az asztalt rendbe hozták, előkerült aztán a közös legnagyobb szenvedélyünk eszköze a kártya.

Ekartét játszottunk. Sem ő nem értett sokat a játékhoz sem én. A szenvedélyünk azonban véghetelelen volt. Olykor komoly

harag, sőt gyűlölet vett erőt rajtunk, ha a szerencse szeszelye aránytalanná tette a játékot. Pedig a pontok nem is számítottak semmit... legfejlebb esőkokat, miket kölcsönösen a legnagyobb kiméletlenséggel hajtottunk be egymáson a játék befejeztével.

Ez a neveltséges játékszenvedély fejlesztette ki bennünk azt a szokást, hogy minden módot fölhasználjunk a csalásra. Bevallom, ezt a szokást én honosítottam meg köztünk. Hetek sőt hónapokon át a legtokétesebb ügyességgel csaltam minden este. Végre észrevette.

— Hiszen te csalsz! — kiáltotta a feleségem leirbatauln meglepetéssel.

— Természetesen asszonyom; ez az egyetlen mód arra, hogy kiigyenlitem az ön mesés szerencséjét.

Ettől fogva aztán mind a ketten csaltunk, néha valóságos művészettel...

Egy napon meghívást kaptam Mohr tábornok esélyére, melyre az egész bécsi arisztokrácia s a tisztikar szíves-java volt hivatalos; sőt megjelenését ígérte egy főherceg is.

A meghívás roppant büszkévé tett; de még nálam is büszkébbé a feleségemet. A tábornok estélyei kiválóan előkelő hírnévvel bírtak az osztrák fővárosban s politikai jelentőségű események színterének tekintettek, hol a diplomácia küliszatitkai szövődtek a táncz ilatos légkörében.

Mikor a tábornok palotájába megérkeztem, már csaknem teljesen együtt volt

oka is könnyen látható. — A magyar ember Bécsben mindig urnak érezte magát s mindig különbnek az osztráknál, akit sok tekintetben mindig alsóbbrendű fajtának nézett. S az osztrák is mindig urnak taksálta a magyart, gőgösnek és korlátoltnak ugyan (különösen pénz és érdek dolgában, amiben mindig be tudták csapni), de urnak, aki magasan hordja a fejét s büszke és gavallér. Már most mi értelme lett volna annak, hogy a magyar leszálljon származásának és nemzeti büszkeségének magas piedesztáljáról s hasonlónak legyen szomszédjához: az osztrákhöz.

Ilyen és ehhez hasonló okokból — mondom — ritka eset volt mindig, hogy valamire való ember magyar honosságát osztrákkal, magyar polgári jogát bécsivel fölcserélje.

Szórványosan előfordult, különösen a főúri körökben s előfordul — sajnos — ma is, ami a népelet mai rendjében, az érintkezés és forgalom mai viszonyai között ez önként értődik. De ismételjük: ez a lehető legritkább eset magyar—osztrák vonatkozásban. — Hogy azonban tömeges invázióról e dologban egyáltalán csak szó is lehessen:

a társaság, Hódolatteljes körök, melyek a nagy terem tömegében képződtek, jelezték a főherceg jelenlétét. A dísz és pompa, mely e termekben a szemek elé tárult, a házigazda mérhetetlen vagyonáról nyújtott forrást. Ez a vagyon s ezerte meg neki különben is azt a nagy tekintélyt, sőt a rangját is. Társaságát szívesen fogadta nemcsak a legmagasabb arisztokrácia és maga az udvar is, hanem főképp a szépségükről híres bécsi nők, azok a szőke, kékszemű szépségek, kikről öök itt Párisban is elég sokat hallottak bizonyára.

A ceremóniális fogadtatás s a főherceg cerele-je hamar véget ért; aztán kezdetet vette a tánc. Engem mint fiatal tisztet a táncterembe hivott a kötelességi abelyett azonban — szerencsétlenségére — a játéktér felé vitt a kíváncsiság.

Kicsiny, de kiváló izléssel berendezett terembe léptem, ahol néhány csoport férfi — tiszték és diplomaták — kis asztalok körül ültek, mélyen elmerülve játszmáikba. E teremben halk hangon folyt a társalgás s az is csak szakgatottan, röviden, mintha mindenkit halaszthatatlan dolgok sürgetnének s nem érnének rá gondolataikat kifejtetni.

Csak egy pillantást vetettem a társaság közé s távozni készültem, mikor egy hang a sarokból nevemen szólított. Az ezredesem volt, aki egyedül, unatkozva ült egy asztal mellett.

Egy játszma ékastéra szólított fel, amit én, természetesen, siettem elfogadni.

azt el nem hisszük. Ez egyszerűen nem igaz.

Arról nem is beszélünk, hogy aki (már egy, vagy többen) magyar honosságát osztrákkal és bécsivel kész felcserélni: azt mi ugyan nem tekintjük magyarnak. Az annyira kivetkőzött őseinek virtusából, hogy egy szikra magyarság nincs is, nem is volt benne s talán nem is voltak — ősei, sem magyarok, sem más-milyenek.

Ezeket Lueger ur bátran befogadhatja Bécs városába, mert — nyilván — teljesen hasonlósak hozzá.

ORSZÁGGYÜLES.

— A képviselőház ülése. —

A tegnapi „telt ház“ után ma megcsappant az érdeklődés és üres padok mellett folytatták az indemnity javaslat tárgyalását. Az elnöki székben Talián Béla ül.

Láng Lajos csacjai mandátuma 30 napi fentartással igazgatják. Ezután az indemnity javaslatot minden vita nélkül a részleteiben is elfogadják.

Most a Magyarország és Horvát-Szlavon-Dalmácországek között létrejött pénzügyi egyezmény beczikkelyezéséről szóló 1889. évi XL. törvényzikk hatályának újabb meghosszabbítására vonatkozó törvényjavaslatot tárgyalták, melyet Neményi Ámbros előadó ajánlott elfogadásra. A javaslatához

Barta Ödön szólott. Kijelenti, hogy a függetlenségi párt a javaslatot nem fogadja

el. Nem akar az egyezmény pénzügyi részleteivel foglalkozni, lesz majd erre alkalom a végleges egyezmény tárgyalásánál. De hangsúlyozza, hogy a Ház tagjai egyáltalában nem bírnak tudomással arról, hogy mi történt a regulációs bizottság ülésén. A bizottság elnöke nem is tagja a Háznak, több tagja pedig most kimaradt a Házból. A bizottság igen fontos kérdésekkel foglalkozott — így például az önálló horvát pénzügyi adminisztráció eszméjével — és mindezen daczára a kormány éppen nem tájékoztatta a Házat a bizottság működéséről.

A kormány jelentését ebben a tárgyban nem tartja őszintének. Miért nem mutat rá a kormány jelentésében azokra az okokra, amelyek miatt a megegyezés eddig lehetetlen volt? A horvátok panaszkodnak hogy a magyar állam nekik keves vasutat épít, pedig hát sürűbb hálózatjuk van, mint Erdélynek, mely mégis csak közelebb áll az anyaországhoz.

Beszéde további folyamán szóló kifogásolja azt a lassúságot, melylyel a regulációs bizottság munkálatai folynak. Egy-egy jelentés elkészítésére több, mint hat hónapot töltenek el. Az anyaországnak Horvátország testvéri szeretete több milliójába kerül. A javaslatot nem fogadja el. (Helyeslés a baloldalon.)

Most általános meglepetésre az öreg kurucz,

Madarász József állott fel szólásra. Az ő szokott harsány hangján egy a nemzetiségi törvényt, valamint a horvát kiegyezést a magyar nemzet ellen elkövetett bűnnek mondja.

A régi törvényekben megtaláltuk, hogy a horvátok maguk kérték annak idején országuknak Magyarországhoz való csatolását Horvátország tehát nem társország hanem integrans része a magyar korona alatt egyesített egységes államnak. A javaslatot nem fogadja el.

Szell Kálmán miniszterelnök hangsúlyozza, hogy Horvátország a fennálló törvények alapján bizonyos autonóm belkormányzattal bír, de politikailag nem önálló

Csakhamar nézőink akadtak, akik helyet foglaltak mögöttünk.

Az ezredes azt ajánlotta, hogy a partiet öt forintban játszok. Elfogadtam.

Rajtam volt a sor, hogy a kártyákat osszszam Mikor megvertem a csomót, a carro király került legalul. Amint ezt megpillantottam, különös eszme villant át az agyamon. Sajátságos képződés — ma sem értem, mi módon? — vett erőt rajtam: azt hittem, a kártyáim fölő hajolva, hogy otthon ülök szokott esti játszammal, a feleségemmel szemben és szinte elmosolyodtam magamban, mennyire meg lesz ő lepetve, ha kártyám közé becsempészem azt a legelső carro-királyt. Es gyors mozdulattal megtörtént a szokott családi művelet.

Egy hang meglepett kiáltása térített magamhoz:

— Nini! a carro-király!

Arczom egyszerre halásápadt lett; mikor föltekintettem, ezredesem tekintete meredt reám.

A távoli táncteremből egy Strauss-keringő édes lány melódiái szongtak a fülemben, melynek ütemei szerint forogni éreztem a világot magam körül.

— A partie — hogy, hogy nem? — hamar véget ért. Az ezredes komoly arccal kifizette az öt forintot.

— Ön nyert, mondta és ezzel felkelt. Perczekig nem jöttem józan eszemhez; bambán néztem azt a bankjegyet, mely az asztalon feküdt... nézőink már

régen szétoszlottak; ekkor aztán átrémett a gondolataimban a rideg való.

Hideg verejték lepte el a homlokomat. Mit tegyek? A dolog szerfelett komoly volt; tönkre voltam téve egy a társaságban, mint a pályámon.

— Felkeresem az ezredeset, gondoltam magamban; az derék, jószívű ember és családapa... megmagyarázom neki a tévedést; elmondom, hogy mi vett erre az esztelen ötletre... lehetetlen, hogy elítéljen érte. Nevetni fog s majd megveregeti a vállamat; ezzel az én rendben lesz minden.

— A szomszéd terembe ak dram rá. Szabályszerű üdvözléssel léptem eléje.

— Ezredes ur... ezredes ur... E két szóval többet azonban képtelen voltam neki mondani; ő rám nézett, ugyanazzal az átható tekintettel, mint az imént; aztán háttat fordított nekem.

E nap óta nem volt maradásom többé a hadseregben. Soha senki sem tett ugyan bármily észrevételt, az ezredes tekintete azonban szüntelen s mindenütt üldözött. Még éjjel, párnámba temetkezve is éreztem azt a tekintetet, a mely szintén kiáltott felem:

— Molten főhadnagy ur, ön tolvaj!...

Rövid idő múlva elvesztettem a feleségemet; ugyanakkor neveztek ki kapitányvá. Éa ezzel a ranggal vonultam vissza a nyugalomba.

Ime, ez a története annak, hogy miért nem veszek többé kártyát a kezembe.

nemzet. Azok a keserű kifakadások, amelyek néha a horvát ellenzék padjairól elhangzanak, nem bírnak jelentőséggel. A horvátok nagy többsége testvéri szeretettel ragaszkodik az anyaországhoz. A regnikoláris bizottság jelentéseiben semmi olyan nincs, mely disszonanciát teremthetne a magyarok és horvátok között. A regnikoláris bizottság szorgalma ellen nem lehet kifogás.

A bizottság, de különösen az albizottság eleget dolgozott de a munka oly nagy terjedelmű, hogy azzal röviden végezni nem lehet. Horvátországgal is úgy vagyunk, mint az országnak gazdaságilag hátramaradt szegény részeivel, melyekre az állam többet költ, mint a mennyit tőlük adóban kap. Ezen az alapon akarjuk megcsinálni Horvátországgal az egyezséget. A kérdés igaz, egyelőre függőben van, de ez nem baj; nem szabad a dolgot elcsúsztatni. De nem áll az, mintha a horvát egyezményt eddig nem lehetne megcsinálni, míg az Auszriával való végleges kiegyezés meg nem kötött volna. A halasztás oka, hogy a tárgyalások folyamán olyan komplikált kérdések merültek föl, melyekkel tisztába kellett jönni. Reméli, hogy a meggyezés nem sokára meg lesz és addig is kéri a Házat, fogadjon el ezt a provizóriumot. (Helyeslés jobbról.)

A Ház többsége a javaslatot elfogadta, mire az elnök az ülést berekesztette. Holnap a törvényeket fogják tárgyalni.

VIDÉK.

Öngyilkos malomigazgató. Kecskemétről írja tudósítónk, hogy az odaváló József gőzmalom igazgatója, Pollák Pál, tegnap délelőtt tizenegy órakor szívenlőtte magát és szörnyet halt. Az öngyilkosság városszerte nagy felűnést és általános részvétet keltett. Pollák Pál tisztelt és tekintélyes tagja volt a kecskeméti köröknek. — Nem tudják, hogy mely ok vitte végzetes tetteire. Több levelet hagvott hátra, melyekben bejelelti, hogy öngyilkossá lesz s hogy dolgait a József-gőzmalomban mind rendben hagyja vissza.

Embervadászat. Kassáról furcsa vadászatok hírért jelentik. Ott már nem vadakra, hanem emberre lövöldöznek — A kassai vadásztársaság hajtvadászatán ugyanis Benedek huszárszázadost egy orvvadász le akarta löni, Benedek azonban megelőzte az eddig ismeretlen orvvadászt és őt a tőketérbesi erdőszélen lelőtte. A vadászat másnapján pedig Domonkos kassai erdész három hajtvát lőtt meg, a kik közül egyet a kórházba szállítottak.

Gyujtogató rablók. Az aradmegyei Sikulán tegnap éjjel kőbor cigányok betörték Berger Izrael kereskedő üzletébe és azt teljesen kifosztották. A mit el nem vihettek, mint például petrolumot stb., azt felgyujtották. A nagyszámu család csak nehezen tudott az égő házból kimenekülni. Tegnap Kis Jenőn egy egész cigánykaravánt fogtak el, melynek tagjai között a betörés tetteseit keresik.

Emberölés tévedésből.

— Saját tudósítónktól. —

Megrendítő eset történt — mint nekünk írják — tegnapelőtt éjjel Rudán. A községben ugyanis az utóbbi időben gyar-

korisk voltak a lopások, ennélfogva a gazdák nagyon vigyáztak a házuk környékére. Tegnapelőtt éjjel Vukovics György rudnai lakos, erős ebugatásra ébredt fel s a mint az ablakon keresztül kinézett az udvarra, a sötétben valami emberi alakot pillantott meg, a ki a konyhaajtót akarta fölnyitni.

Vukovics azt hitte, hogy tolvaj jár a házban, fogta s töltött puskáját s azzal kiment az udvarra. A mint az udvarra kilépett, látta, hogy az alak a kamara végében buzdódott meg, rákiáltott, de választ az ismételt felszólításra sem kapott. Ekkor észbe vette a guggoló alakot s rászűrte a fegyverét. A lövés után éles jajkiáltást hallott s ezután elesendesült minden. Vukovics ekkor lámpát gyújtott. Mire a földön heverő alakhoz ért, az már az utolsót vonaglott s a lámpa világánál Popovics Arzén odaváló gazdember fiára ismert. A vizsgálat során megállapították, hogy a fiatal Popovicsnak viszonya volt a Vukovicsnál szolgáló Perics Katalinnal s éjjelenként a legény ellátogatott a leányhoz, a ki az udvar másik oldalán lévő konyhában szokott aludni.

Tegnapelőtt éjjel is a leányhoz akart bemenni Popovics, de mint kiderült a leánynál akkor más legény volt s e miatt az ajtó be volt zárva. Ezt az ajtót foszogatte Popovics, a mire a kutyák zajt csaptak s Vukovics azt hívén, hogy tolvaj jár az udvaron, rálőtt a legényre. Popovicsnak egyetlen fia volt a megölt legény, a kinek a golyó az oldalába furódott s rövid kínlődés után meghalt. Az esetet táviratilag jelentették a törvényszéknek, honnan a vizsgálóbíró megérkezését várják.

TÖRVÉNYKEZÉS.

§ Esküdtszéki tárgyalás. A debreczeni törvényszék, mint esküdtbírószék előtt tegnap folytatták a Tóth János ellen gyujtogatás vétsége címén megkezdett esküdtszéki tárgyalást. Tóth János a nyolczéves Zagy Istvánt vádolta és ez viszont Tóth Jánost vádolta a szénakazlak felgyujtásával. Az esküdtek a vétkeesség dolgában feladott kérdésre hétnél több nemmel válaszoltak. Szóval a gyujtogatással vádolt Tóth Jánost nem találták vétkesnek s így a törvényszék a vád és a következmények terhe alól felmentette.

Megtámadott mandátum.

— Fővárosi tudósítónk telefon-jelentése. —

Budapest, decz. 5.

Ma tárgyalta a kuria választási tanácsa a második petíciót, szintén négy száma előtt az érdeklődőknek. A magyarigeni kerületben, a most október 2-ikán végbement választás alkalmával dr. Werner Gyula szabadalypárti lett a képviselő. Kisebbségben maradt ellenjelöltje a szintén kormánypárti Reiner Zsigmond volt. Az utóbbiak tiz választója, Fleser Nikulae és társai, azon az alapon támadták meg a mandátumot, hogy Werner a választás időpontjában nem volt választható, amennyiben az erre az évre érvényes választói névjegyzékben — amint az 1874. évi 33. törvényezik 13. §-a rendel — nem volt benne.

A petícióval foglalkozó ítélőtanácsban — mely a mandátum sorsa fölött dönteni ma a kuria összeült — Vavrik Béla elnökölt, előadóként Losonczy Ödön bíró szerepelt és a szavazók voltak: Kelemen Mór, Nagy Sándor és Asztalos Alba bírák, jegyző Szentiványi Gyula. A megtámadott választás védőjeként dr. Sámuel Lázár ügyvéd, a kérvényezők részéről dr. Dáni és dr. Rainer János jelent meg, de szólásjogot az utóbbiak közül csak az egyik ügyvéd nyerhetvén, azzal dr. Rainer élt.

Vavrik elnök legelőbb megkérdezte a feleket, hogy nem tesznek-e valamelyes érdekeltségi kifogást egyik vagy másik bíró ellen.

Tagadó válasz után a védőhöz intézett kérdést: van-e alaki kifogása a támadók kérvénye ellen.

Védő: Lesz többrendbeli.

Elnök: Tessék azokat előterjesztetni.

A védő utal arra, hogy a petíció tiz választó által irandó alá s ez aláírásokat közjegyzőknek kell hitelesíteni. Ezlátszólag megtörtént rendjén, de valójában szabálytalanul Mert miként ment az végbe? Erdélyből feljött Budapestre 10 román választó, a kiket a közjegyző nem ismer.

Volt tehát két azonossági tanu, de ezek egyikeként ugyanaz a dr. Reiner szerepelt, aki most ügyvédként van jelen a tárgyaláson s aki testvére is az elbukott ellenjelöltnek. Csak egy alkalmas tanúról lehet tehát szó, holott a törvény kettőt kíván. A közjegyzői hitelesítés tehát nem érvényes.

Másik hibája az okiratnak, hogy azt a tiz román közül csak hét előtt olvasták fel, ama hét előtt, akik olvasni tudnak. Felemlíti még, hogy a tiz közül a magyar nyelvet egyik sem érti.

Erre nézve bemutat nyolcz községi bizonyítványt, amelyek igazolják, hogy az illetők azt sem tudták, mit irnak alá. Tolmács sem volt jelen az aktusnál.

De — ugymond — visszautasítandó a petíció egy sokkal fontosabb oknál fogva is. A választási törvény 21. §-ának 2. pontja szerint ugyanis igazolandó, hogy a kik a kérvényt aláírták, választók s azonosak azokkal, a kik a választói névjegyzékbe fölvére vannak.

E tekintetben pedig úgy áll a dolog, — s ezt ismét két bizonyítvánnyal igazolja — hogy Maros Szent-Imrén 2 Krisán Kirilla, 3 Popsa Parténia és 2 Fleser Nikulae van. Ha ezzel nem sikerült volna teljesen lerontania az azonosságot, kéri a közreműködött budapesti közjegyzőt, Görgey Istvánt tanuképp kihallgatni. Kéri a támadók kérvényét visszautasítani.

Rövid szünet után, mely alatt az ellenfél megtekintette a bemutatott bizonyítványokat, a petíciónálók ügyvédje tette meg észrevételeit.

Előadta dr. Reiner, hogy a tiz választó azért volt kénytelen Budapestre jönni, mert odahaza nem akarta a község bírája igazolni az azonosságukat. Ami az ő tanui minőségét illeti, ez nem kifogásol.

ható s nem lenne a törvény szerint kifogásolható még akkor sem, ha ő nem a volt ellenjelöltnek, de egyenesen a petícionáló tiz választó valamelyikének lenne rokona.

Az sem áll, mintha ő ügyvédje lenne a kérvényezőknek, mert ő, mint a megbízott ügyvédnek, dr. Dáninak a helyettese él a tárgyaláson a szólás jogával. (Derűtlenség.) Miután még arra utal, hogy a közjegyzőnek, mivel nem közjegyzői, hanem csupán egy aláírás hitelesítéséről van szó, felolvasni az okmányt nem kellett, a kifogásokat elvetendőkné tartja s kéri megtartatni az érdemleges tárgyalást.

A tárgyalás tart.

SZÍNHÁZ.

A bor. Gárdonyi Géza jeles előadásának tegnap esti előadása ismét szépszámu közönséget vonzott a színházba. Az előadás az előzőkhöz hasonlólag jó volt. A szereplők: Komlósy Emma, Szabó Irma, Takács Mariiska, Komjáthy Nagy Gyula, Sziklay és Odry gondoskodtak róla, hogy a közönség egy jó előadás emlékével hagyja el a színházat. A beteg Szathmáry Árpád szerepét Bartha István játszotta s derekasan megállta a helyét.

ÚJDONSÁGOK.

* **Árvaügyi gyűlés.** A debreczeni ev. ref. egyház árvaügyi bizottsága decz. hó 6-án délután 4 órakor az egyház tanácstermében ülést tart. Az ülés tárgyai folyó ügyek.

* **Dobieczi Sándor bucsuja.** Dobieczi Sándor, Debreczen város harmadik kerületének országgyűlési képviselője, vasárnap vesz bucsut az államasutak debreczeni üzletvezetőségének tiszkekrától. Eből az alkalomból az üzletvezetőség, műhelytelep és az állomás személyzet vasárnap este bankettet rendez a Dobieczi Sándor tiszkekre tőre. A bankettet, a melyre az üzletvezetőség területéről is számosan jönnek Debreczenbe, a Bika-szálloda disztermében fogják megtartani.

* **Iparosaink figyelmébe.** Az Ipartestület által rendezendő karácsonyi kiállításra történő bejelentések határideje f. hó 8-án lejárván, felhívjuk iparosainkat, hogy esetleges bejelentéseiket a kiállítani szándékolt tárgyakról az ipartestület hivatalában a hivatalos órák alatt tegyék meg. A karácsonyi kiállítás rendezése körül az Ipartestület az idén is minden lehetőséget elkövet, hogy Debreczen város iparosainak módot és alkalmat nyújtson arra, hogy ké-

szítményeit a külföldi gyártmányokkal szembeállíthassa s meggyőződtesse Debreczen város közönségét arról, hogy Debreczen iparosai is képesek oly ipari termékeket előállítani, mely nem csak az osztrák, de a külföldi termékekkel szemben is megállja a versenyt. Hiszük s jól esik hinnünk, hogy az Ipartestület ezen törekvését az iparosok méltányolják is s igyekeznek a karácsonyi kiállításra készítményeikkel minél tömegesebben részt venni s ez által az ipartestület törekvését Debreczen városa és a magyar ipar érdekében diadalra juttatni.

* **Debreczen város egészségügye.** Dr. Sárvány Gyula, Debreczen város tisztifőorvosa a tegnap tartott közigazgatási bizottsági ülés elé Debreczen város egészségügyéről a következő jelentést terjesztette be: A közegészségi állapot november hónapban erősebben volt megtámadva, mint az ezt megelőző hónapban, mert habár a halálesetek száma négy esettel kevesebb volt is, azonban a ragályos kórosok száma emelkedett s több megbetegedés fordult elő. — A megbetegedések leginkább a légzőszervek hurutos és lobos bántalmiból állottak. Heveny ragályos betegségek közül a kanyaró járványos alakban uralkodott, míg vörheny, ronsolótöröklob, hökhurut és hasihagymáz esetek szórványosan észleltettek.

* **Hymen rózsalánczait** az elmúlt hó során 82 pár vette fel Debreczenben. Ezek közül 53 pár ref. vallású, három pár róm. kath. vallású, egy pár gör. kath., egy pár ág. ev., 3 pár izraelita és 21 pár vegyes.

* **Leszakadt csatorna.** A Csapó-utca elején lévő csatorna már ma csaknem életet követelt. Szerencsére nem emberélet-ről van szó, csupán egy ártatlan lóról, mely teljes gondtalanságban haladt keresztül rajta. Egyszerre csak kiszaladt talpa alul a föld s beleeslyedt a csatornába. A szegény állat kétségbeesett vergődéssel igyekezett felzárni jutni, de ezt csak emberek segítségével erhetette. Hát bizony azokra a csatornákra egy kissé több gondot is lehetne fordítani, mert megeshetik, hogy ilyen gondozás mellett még emberek is belepotyoghatnak, Debreczen város nagyobb dicsőségére.

* **Népesedési statisztika.** Debreczenben a múlt hónapban született 193 gyermek. Ezek közül törvénytelen volt 24 és halva született 11 fu. Ugyanezen idő alatt meghlt 136 egyén, így a halálozásokat 57 esettel multák felül a születési esetek.

* **Katona bácsi meghalt.** A tegnap esti színházi előadás alatt szájról-szájra adták a hirt, hogy Katona bácsi meghalt. Így hívta őt mindenki, de különösen a színház látogatói, akik az öregot jól ismerték. Ő volt a színház igazi állandó lakója. Télen-nyáron

ott lakott a színház egy kis odújában. Felügye ője, házmestere volt a Muzsacsarnoknak és esténként ő is diszruhát öltött, s a város ezimerét viselő portásbottal kezében ő fogadta a színházba érkező közönséget. Szegény öreg hetekkel ezelőtt tifuszba esett, azután oldalrákot kapott, de nem tudták kigyógyítani és tegnap belehalt. Az öreg Katona Gábort holnap délután temetik.

* **Gyógyszertárak vizsgálata.** Dr. Sárvány Gyula tisztifőorvos a hivatalos kiküldöttekkel megvizsgálta az összes debreczeni gyógyszertárakat. A vizsgálat eredménye kitűnő. Valamennyi gyógyszertárt jól berendezettnek, a gyógyszereket pedig vegytisztáknak találták.

* **Uj cigaretta.** Az általános forgalomban lévő dohánygyártmányok árjegyzékében az „E” szivarkák csoportja alatt „Nilus” elnevezéssel egy új fajta szivarka hozatik 1901. decz. 1-től forgalomba. — E szivarka-faj 100-as és 20-as csomagolásban és darabonként is fog elárúsíttatni. 100 db-ára a fogyasztók részére 6 kor., 20 db-ára 1 kor. 20 fill. 1 db-ára a fogyasztók részére 6 fill. A belső különlegességi dohánygyártmányok árjegyzékében „D” szivarkák csoportjának 1 és 6 t. a. fölött Club és Havana szivarkák csakis a készletek elfogytaig fognak elárúsíttatni.

* **Az adózó Debreczen.** Az elmúlt hónapban ugyancsak megszorították Debreczen adózó polgárságát s a jó nép becsületesen ki is izzadt egy nagy summa adót. Állami adó fejében nem kevesebb, mint 234,840 korona folyt be; községi adóban pedig 3129 korona.

* **Foltényiné temetése.** Foltényi Vilmosné tegnap délután nagy és mély részvét mellett kísérték örök nyugalomra. A Csapó utcai gyászos háznál óriási közönség jelent meg, testületileg vettek részt a temetésen a színtársulat tagjai is. A ravatal mellett K. Tóth Kálmán lelkész tartott mélyen megindító beszédet és imát s azután a gyászmenet óriási közönség részvétele mellett megindult a Csapó utcán át a színház felé. A gyászmenet élén a színházi zenekar adott elő gyászindulókat. A színháznál megállott a menet. Ott leemelték a halottas kocsirol a Foltényiné koporsóját s bevitték a színház előcsarnokába. A nagy tömegből csak kevesen juthattak be, de ki is hallatszott a színházi kar éneke s utána a Mándoky Béla bucsuzatója. A régi pályatársrol, a jobb idők művésznőjéről emlékezett meg beszédében. Meltatta az érdemeit s szólott olyan meleg-éggel, annyi szívet, hogy szem nem maradt szárazon. A bucsuzató után újból a gyászkozóra tették a koporsót s a menet a színházi zenekar gyászindulója mellett haladt a Kosuth utcai temetőbe, a hol Foltényinét örök nyugalomra helyezték.

30 kr.

Egy liter

Ó-KOVIDINKA

CSANAK JÁNOS terméso.

kapható:

CSANAK JÓZSEF

fűszer-, csomago- és borkereskedésében.

* Szilveszter-estély. Az „István“ gőzmalom társulat munkásai önképző és segélyző köre szilveszter esti táncmulatását saját segély és könyvtár alapja javára ez idén is, folyó hó 31-én a Margit fürdő villanyvilágított dísztermében fogja megtartani. A 74 tagból álló rendezőség a mulatság erkölcsi és anyagi sikere érdekében már megtette a szükséges előkészületeket. Belépti díj személyenként 1 kor. 20 fill. A zenét Kiss Gyula jóhírű zenekara fogja szolgáltatni, míg a jó ízű ételek és italokról Németh Gábor vendéglős gondoskodik.

* Rejtélyes levél a rendőrségen. Egy kis papírszelet fekszik a bűnügyi osztály főnökének asztalán, melyet gyakran elolvasnak, hogy a rejtélyes sorok értelmét kibetűzhessék. — Kézről-kézre jár s mindenki olvas a rettenetes komisz írásból egy-egy szót s lassankint értelmet adnak a darab papírra vetett soroknak. Az értelme szenzációt kelt a szobában és bámulva, szóltanul néznek össze, azon gondolkozva, hogy hol lehetne az érdekes leletnek felderítéséhez vezető fonalat megtalálni. Arról van ugyanis benne szó, hogy egy Sándor nevű egyén barátját egy általuk már régen tervezett rablás végrehajtására buzdítja. A rendőrségtől való félelem ne tartsa vissza őket, mert hiszen emlékezhetik a három évvel ezelőtt a Debreczen határában elkövetett rablásra, melyet oly sikerrel hajtottak végre, hogy nem tudnak a nyomukra jönni. Az érdekes levéldarabot a tatai rendőrség küldte Debreczenbe nyomozás és annak megállapítása végett, hogy van-e alapja a levélben foglaltaknak és mennyiben felel meg a valóságnak, vagy nem-e egyszerű félrevezetés akar lenni. A nyomozás megejtésével Dobos rendőrbiztost bizta meg a rendőrség.

* Akik Kecskeméthyt keresik. November 25-én történt Géauában az osztrák-magyar főkonzul előszobájában három magyar fiatalember elvégezvén dolgát a konzulátuson, kifelé tartott, a mikor egyszerre elejük toppan két ur.

— Kik önök! — kérdező tőlük az egyik ismeretlen ur.

— Bisitz Endre joghallgató.

— Szücs Illés.

— Szücs Zsigmond.

A két ur erre gyanusan összemosisogott s rövid tanácskozás után bemutatkozott.

— Botika detektív.

— Beck detektív.

Együttesen elmentek egy kocsmába s a fiatal emberek ott elmondták a detektíveknek, hogy november tizenhatodikán este látták Kecskeméthyt a milánói pályaudvaron.

— Miért nem fogták el? Kaptak volna huszezer koronát.

— Mert akkor még nem tudtunk a sikkasztásról.

A detektívek azt ajánlották Bisitz Endrének, hogy tartson velük s keressék együtt Kecskeméthyt.

— Nem bánom, egy kis kójutazás általi költségen nem a legutolsó mulatság. Hová megyünk?

— A Riviérára sőt talán Dél-Amerikába.

— Aztán van-e pénzük?

A két detektív megvakarta a fejét s kijelentette, hogy összes pénzük száz forint. Bisitz ilyen körülmények között lemondott a kójutazásról. A detektívek táviratoztak Budapestre, hogy november 27-én este a déli vasut vonatán Kelenföldre érkezik három egyetemi hallgató, aki Olaszországban járt és sokat tud Kecskeméthyről, mert Milánóban találkozott a sikkasztóval. Így történt, hogy amikor Bisitz Endre és társai Kelenföldre érkeztek, detektívek és rendőrök várták őket s bekísérték valamennyit a főkapitányságra. Ott kiderült, hogy semmi közük Kecskeméthyhez, de mégis ők adták a rendőrségnek az első biztos nyomot a sikkasztó üldözésére. Bérczy Béla rendőrkapitány ezen a nyomon keresi most Olaszországban Kecskeméthy.

* Elfogott óratolvaj. Hüse Imre már régen vágyott olyan bolondos kis jószágra, amely megmutatja az időt. Kint élt mindig a mezőkön s el nem tudta képzelni, hogy a napon kívül más időmutató is létezik. Gazdájánál, az Alsó-Józsán lakó Mező Imrénél látott először órát s azonnal elhatározta, hogy bármilyen módon, de megszerzi magának. Tegnap sikerült is neki az órához férkőzni és ellopnia. Este azonban már a csendőrök elfogták, mert azt a hibát követte el, hogy társai előtt eldicsekedett szép órájával, akik aztán feladták az óratolvajt. Húsét a csendőrök behozták Debreczenbe s átadták a kir. ügyészségnek.

* Mielőtt férfiak részére venni szándékozik Karácsonyi és Újévi ajándékot, tekintse meg a Bika-szálló épületében levő *dohányzóeszköz különlegességi* üzletet.

A cipészipar fölségítése. Mindenkor élénk figyelemmel kísérjük azon mozzanatokot, melyek a magyar ipar érdekeit mozdítják elő. A kereskedelemügyi miniszter ép érzékkel ismeri föl a hiányokat és helyes eszközöket talál, hogy a létező bajokat orvosolja. Ujabban egy jelentős lépés történt a honi cipészipar fölségítésére. A kereskedelmi költségvetési előirányzathoz csatolt jelentésben ugyanis azt olvassuk, hogy a miniszter legfontosabb feladatának tekinti a cipészipar fölségelését. Nagyváradon sok cipésziparos van, akiket a legközvetlenebbül érdekel a miniszter komoly és örvendetes szándéka. A nagyváradai cipészek keserves panaszait évek óta halljuk az ő iparuk számos nehézségeiről. Hozzáfűzzük fönnebbi hírünkhöz, hogy a kereskedelmi miniszter nagy pénzügyi tranzakciót tervez, hogy a cipészipar fölségítése valóban hatásos és eredményes legyen.

* A koldus télikabátja. Egy számalomraméltó toprongyos alak vetődött minap egy népszerű fiatal orvos ajtaja elé s alamizsnáért könyörgött. Az orvosnak megessett a szíve a szerencsétlen kolduson, a kin egy vászonruha volt csupán, az is olyan rongyos, hogy a háta, térde, még a könyöke bőre is kipiroslott a csafatok közül. A doktor az idei télre száz forintos téli bundát vett s a tavalyi ötven forintos kabátot csupa számalomból oda ajándékozta a didergő öreg embernek. Se hossza, se vége nem volt a hálálkodásnak, a mi elől az ajándékozó a szobájába menekült. Egy hét múlva ismét találkozott a jószívű orvos az

ő koldusával, akit persze hiányosan öltözve, télikabát nélkül látott viszont.

— Na vén csaló, hová tette a télikabátját?

— Jaj kérem alázattal, nagyságos uram — sopánkodott a koldus, — el kellett adnom, mert senki sem akart alamizsnát adni, mindenki tekintetes urnak czimezett, mindenütt összeszidták, hogy szégyeljem magam, hogy ilyen elegáns téli kabátal még koldulni járok.

* Remek Echarp és önkötős nyakkendők darabja 50 krtól feljebb, *buli ingek, csokrok és lack cipők* nagy választékban érkeztek a közelgő idényre **Fekete Jakab** uri divat, kalap és fehérnemű üzletébe. Debreczen, Főter, Kistemplom mellett.

* Kováts-féle Köszvényeszesz gyorsan elmulaszt mindennemű hülésből származó rheumát, szaggatást fogfájást stb. Kapható kis üveggel 35 krért, nagyobb és erősebb hatásúval 80 krért, L. Kováts Nándor gyógyszerésznél a **Fehér Hattyu** gyógyszerárban.

* Parátor. Köszvény, csúzt, rheumát, idegességet, ízületi fájdalmakat, perször használva megszüntet. Ára 70 fillér. Kapható Jóna és Jóna droguerijában. Debreczen, Kossuth-utca 6.

TÁVIRATOK.

Megtámadott mandátum.

Budapest, december 5. A magyarigeni megtámadott mandátum tárgyalásáról szóló tudósításunk kiegészítéséről adjuk a következőket: A kérvényező részéről emelt azon kifogásra, hogy Werner Gyula a megválasztott képviselő nincs felvéve semmiféle választói jegyzékbe, Werner védője kijelentette, hogy igenis a Verner neve bent van úgy az egri, mint a nagyenyedi választói névjegyzékben. E kijelentés ellenében dr. Rainer bebizonyította, hogy az egri jegyzékben a Werner Gyula neve nem található, a nagyenyedi jegyzék beszerzésére pedig felkérte a Curia tanácsát. A tanács helyt adott a kérelemnek s elrendelte az adatok beszerzését s egyben a tárgyalás folytatását e hó 24-ére halasztotta el.

A vasutasok nagygyűlése elmaradt.

Budapest, december 5. A vasutasoknak a fizetésrendezés dolgában tervezett nagy gyűlésének tudvalevőleg ma kellett volna megtartani. A gyűlés azonban elmaradt, első sorban azért, mert a vasut és hajózási klub vezetősége felsőbb rendeletre az utolsó napon megtagadta a helyiség átengedését a gyűlés céljaira, mely tény roppant elkeseredést szült a vasutasok között, úgy, hogy már eddig százhatvenen kiléptek a klub tagjai sorából. A kilépések oly tömegesen várhatók, hogy a klub fennállása azok következtében kétségessé válik. — A gyűlés külföldben

amugy sem lett volna valami népes, mert a legtöbb vasutast letiltották fel-lebvalói a megjelenéstől. Erre vonatkozólag egyik fővárosi lapban „Több hivatalnok” aláírással egy cikk jelent meg, melyben el van mondva, hogy a debreczeni bizottság tagjait részint hivatalos utra küldötték, részint pedig egyszerűen eltiltották a gyűlésen való részvételtől.

Apponyi eskütétele.

Budapest, december 5. Bécsből jelentik, hogy gr. Apponyi Albert, a magyar képviselőház elnöke, kit tudvalevőleg a király valóságos belső titkos tanácsossá nevezett ki, ma tette le a titkos tanácsosi esküt. Az eskütétel után Ő felsége hosszas kihallgatáson fogadta Apponyi grófot.

A szabolcsi alispán halála.

Nyíregyháza, december 5. Mikecz János, Szabolcsvármegye alispánja ma reggel hosszas betegeskedés után elhunyt.

Tömeges mérgezés.

Budapest, december 5. Eperjesről táviratozzák, hogy az ottani tanítóképző növendékei közül egyszerre negyvenötön betegedtek meg s közülök tizenegyen oly súlyosan, hogy a kórházba kellett őket szállítani. Azt hiszik, hogy a növendékek romlott hus evés következtében mérgezést kaptak.

A rigyiczai küldöttség Plosz Sándornál.

Budapest, december 5. A rigyiczai választókerület nagy küldöttsége ma délelőtt tisztelgett Plosz miniszternél, kinek felajánlották a kerület gazdátlanává vált mandátumát. Plosz Sándor nagyon szívélyes fogadtatásban részesítette a küldöttséget s a jelöltséget elfogadta.

Az anarchisták ellen.

Washington, december 5. Néhány szenátor ma a szenátusban indítványokat nyújtott be, a melyekben szigorú rendszabályokat kívánnak az anarchisták ellen.

Vád Kitchener ellen.

London, december 5. Miss Hobhouse ügyvédei bejelentették Brodrick hadügyminiszternek, hogy Kitchener, Milner és tisztjeik ellen lépéseket szándékoznak tenni, miss Hobhouse jogtalan deportációja, behörtönözése és többszörös megsértése miatt.

Katasztrófa a tengeren.

Astória, december 4. A Nelson angol hajó tegnap este Skótszágból Queenslandba menet a viharban felfordult és 28 főnyi matrózlegénységével elsüllyedt.

Colon.

New-York, december 5. Coloni távirat szerint a békebizottság visszatért az ország belsejéből és azt jelenti, hogy Diaz a fölkelők vezére kijelentette, hogy kész magát megadni ugyanolyan feltételek mellett, mint a coloni fölkelők.

Washington, december 5. A Jowa csatahajó parancsnoka azt jelenti Colónból, hogy a szorosban partraszállított csapatok minden incidens nélkül ismét hajóra szálltak és hogy a szorosban teljesen helyreállt a forgalom.

HIREK.

Éjjeli posta.

× **A poseni leány.** (Éjjeli express tudósítás.) Posenből ma azt táviratozták a budapesti rendőrségnek, hogy ne kutassanak többé az után a poseni leány után, a kiről a mai lapok is azt írják, hogy nyomtalanul eltűnt édesapjának, az előkelő posros tiszti lakásáról. A fiatal leány, a kinek a személyleírás szerint mély tekintetű és sóvárgó a szeme már megkerült. Elnézett egy pompás városban lakó barátnéjához, mert odahaza összekülönbözött a szüleiével.

× **Az odesszal patkányfogók.** (Éjjeli express tudósítás.) A Fekete tenger néhány kikötővárosában, de legkivált Odesszában komoly pestis megbetegedések fordultak elő, a melyek nagyszabású közegészségügyi rendszabályok kiindulási pontjai voltak. E rendszabályok közt legfontosabb az a hadjárat, a melyet a patkányok ellen indítottak meg, mint a pestis legveszedelmesebb terjesztői ellen. Odesszában közpszámítás szerint 6 millió patkány van. A hadjárat abból áll, hogy mindenki, a ki egy patkányfarkot visz be a központba, két kopeket (5 fillért) kap. A kikötő-utczában vette kezdetét a hadjárat. Hogy azonban a patkányok a csatornákból ne menekülhessenek a hajókra, ezeket külön készülékekkel látták el. Addig már több mint 200.000 patkányfarkot vittek a központba.

× **Gyilkos cselédek** (Éjjeli express tudósítás) Borzalmas eset történt e napokban Anjaka. Özvegy Csókai Sándornét, egy dúsgazdag özvegy asszonyt a saját cselédjei kirabolták és meggyilkolták. Csókainénak két nős fia van, de mert az öreg asszony nem igen tudott a menyével megferni, fiai közt felosztotta a földbirtokát, ő csak a pénzének jövedelméből élt. Magányosan lakott a saját házában, a házi teendőik végzésére, hogy ember is legyen a háznál, Paczala András és feleségét vette a házhoz. Az öreg asszony szerette Paczalát, a kik már több, mint egy éve nálalaktak s rajuk bízott mindent; ennél fogva Paczalát mindig tudták, mennyi pénz van Csókainénál, annál is inkább, mert az adókat is Paczala által figyelmeztette a fizetési kötelezettségre s valahányszor pénzt adott kölcsön, mindig Paczalai szerepelt, mint tanu. Szombaton még látták Csókainét a templomban, de a mint onnan hazatért, azóta nem látta senki. Vasárnap a fiatal Csókai János ott el az anyját meglátogatni, de ennek Paczalát az felelték, hogy az asszony elment a szomszéd községbe.

A másik fiának a látogatására. Másnap ismét megjelent Csókai János. Minthogy anyját ekkor sem találta otthon, átment Hugyalyra a bátyjához, hogy az állítólag ott időző anyjával beszéljen. Nagy volt azonban a meglepetése, amikor a bátyjától arról értesült, hogy anyjuk nem is volt ott. A két fiu rosszat sejtve, mindketten átjöttek Anyjakras vallatni keztek Paczalát, akiknek zavart feleletéből rosszat sejtve a csendőrséghez fordultak. A csendőrség vallatásra fogta Paczalát és feleségét, de azok konokul tagadtak mindaddig, míg az öreg asszony véres kendője elő nem került. Ekkor azután bevallották, hogy az öreg asszonyt szombaton éjjel Paczala megölte s holttestét még az éjjel kivitték a falu alá s ott egy üres verembe elásták. A helyszínen megjelent vizsgálóbíró a holttestet kiásatta. A gyilkos házaspárt, a mely 800 forintot rabolt el Csókainétól, letartóztatták és bekisérték a törvényszékhez.

Parasztpárba j késsel.

— Saját tudósítónktól. —

Régi haragosok voltak Márton Ferenc és Papp Mihály lembergi lakosok, kik már régóta törtek egymás élete ellen, a mihez a mult héten megjött az alkalom. Az engesztelhetetlen gyűlölet pár évvel ez előtt keletkezett, a mikor Papp Mihály felesége megszökött Márton Ferenczel s elköltöztek Gerbora.

Az asszony azonban beleunt Márton Ferencbe is s a nyáron ezt is a faképnél hagyta, Mire Márton is visszatért falujába. Papp Mihály nem tudta megbocsátani Mártonnak, hogy a feleségét elcsábította s még a szokás idején kijelentette, hogy Márton még az ökle által fog elpusztulni. Hétfőn reggel Papp Mihály kiment az erdőbe fát vágni. Ugyanezt tette Márton is s vélelőnül összekerült a két ember. Hogy mi történt közöttük, úgy látszik, örökre titok marad, mert aznap egyik sem tért haza, hanem a helyett másnap több odvaló favágó ember a két ellenség holttestét találta meg az erdőben iszonyu vértócsában.

Az előjáróság, amint értesült az esetről, rögtön megjelent a helyszínen s a két holttesten több késszurást és baltacsapást találtak, mellettük heverték a véres balták és két véres kés, melyeket mind a kettő a szalmaszárban szokott hordani. A lakosság tudta, hogy a két ember halálos gyűlölettel viseltetett egymás ellen, ennél fogva csaknem biztosan megállapították, hogy a két ember elkezeredett harcot vívott egymással mindaddig, míg el nem véreztek.

CSARNOK.

A büntársak.

— Regény. —

(Folyt.)

Volt is olyan boldogság erre az erdei remete hajlékában, hogy paloták boldog lakói közt is ritkán lehet párjára lelni. Ilon az amnestiának örült, az öreg remete annak, hogy a titkos bujdoklásnak vége, Jeán annak, hogy ő újra bekerült a macroisi grófokhoz, mint az ő apja, nagyapja, dédapja, csak hogy fényesebb méltóságba.

Ezután Jeán elmondott őszintén mindent. Elmondta különösen azt, hogy az amnestia megszerzése nem tisztán az ő érdeme. Csak akkor néztek nagyot a remete is, Ilon is, mikor megtudták, hogy Valnoir, a titkos rendőr, hogyan szerezte meg az amnestiát.

— Tisztán látok mindent — szólalt meg Ilon. — Valakinek grófi méltóságra, vagyoura lett volna szüksége és ezt a módot akarta használni. Ugy tetesik, Valnoir tudta azt, kikutatta, hogy én a macroisi gróf leánya vagyok. Bizonyára úgy gondolkozott, hogy atyám nem tér vissza, engem hamis váddal eltesz láb alól s nem lesz soha senki, aki az ő manipulációjára rájőjön. Amde Isten nem akarta, hogy ez a terve sikerüljön.

— Ugy van! Ugy van! hagyta helyben Jeán. Most tehát az az első dolog, hogy kikutassuk, ki volt az, akit Valnoir ilyen módon akart a grófi javakba ültetni. Fel kell világosítanunk mindentől s azután az udvarnál, az uralkodó előtt is el kell mondanunk az igazságot.

Ha mindez megtörtént, akkor nyilvánosságra hozzuk az amcsiát, hogy arról tudomást szerezzon az egész ország, a külföld is. Így legalább, ha valahol még életben van a macroisi gróf, bizonyára nyomban tudatni fogja.

— Igaz! Igaz!

— Tehát holnap én újra bemegyek a városba s megkezdem a kutatást ama ismeretlen után, akit Valnoir a grófi vagyonhoz akart juttatni.

— Helyes! Helyes! mondták Ilon és a remete is.

— Ma azonban pihenek s együtt örvendezek önökkel az elért sikeren.

— Folyt köv. —

SZINLAP.

Ma pénteken, „C“ bérletben, ujdonságul először:

A VÖRÖS TALÁR.

Dráma 4 felvonásban.

S Z E M É L Y E K:

Mouzon — — — — —	Komjáthy.
Vagret — — — — —	Bartha I.
Etehepare — — — — —	Odry Á.
Mondoubleau — — — — —	Tenay F.
La Bouzole — — — — —	Serfay.
Bunerat — — — — —	Sziklay M.
A főügyész — — — — —	Szabados.
Az esküdtzék elnöke — — — — —	Nagy Gy.
Yanetta — — — — —	Komjáthyné.
Etchepare anyja — — — — —	Breznay A.
Vagretné — — — — —	Kiss Irén.
Buneratné — — — — —	Takács M.
Bertha — — — — —	Pávay I.

Holnap, szombaton, „A“ bérletben, másodszor:

A vörös talár.

Kitűnő

Magyarádi és Sümegi hegyi ó asztali bor

1 liter 40 kr.,

homoki Rizling bor

1 liter 36 kr.

Kontsek Gézánál

Kossuth-utca.

Ujdonságok,
Karácsonyi
ajándékok

és
gyermek-játékok
legjutányosabb

árban
beszerezhetők

Szent-Királyi Tivadar
műiparúru üzletében.

Karácsonyi és Ujévi hasznos ajándéktárgyakat

üveg, porcellán, majolika, china ezüst és bronz különleges-ékeket. — valamint mindenek szakra vágó cikkeket a legnagyobb választékban, a legjutányosabb árak mellett ajánl

KASZANYITZKY ENDRE.

Vidéki megrendelések pontosan és lelkiismeretesen teljesítetnek

Arjegyzék kívánatra bementve.

Aquarell vagy olajfestmény

és általában
nagyobb megrendeléseket

Karácsonyra már csak

december 15-ig

fogadok el.

Németi J. fényképész.

MIHALOVITS J. gyógyszerháza a „Kigyó“-hoz Debreczenben.

Ajánlja:

HARMAT-ARCZPORÁT (pouder)

mely készítmény fide szint kölcsönöz az arcznak s nem rontja az arczbőrt. Kitűnő illatu, teljesen ártalmatlan volta, valamint finomsága által vetekedik bármilyen arcz vagy rizsporral. Jól tapad s igen jól fed.

A Harmat-Crème s Harmat szappannal együtt használva az arczbőrt üdévé, széppé teszi s megóvja a megráncosodástól.

(Kapható 3 színben fehér, rózsás s crème színben) minta doboz Harmat-pouder ára 50 fillér. (pamacsossal 60 fillér.) Nagy doboz ára 1 kor. 80 fillér.

Ajánlja továbbá következő arczporait:

BERLINI FETTPOUDER (3 féle színben) kis doboz ára 40 fillér, nagy doboz ára 1 kor. s 1 kor. 60 fill.

VELUTIN POWDER (3 féle színben) kis doboz 60 fill. nagy doboz 4 korona.

Az általam leggondosabban összeállított tekintélyes orvosok által ajánlott és jónak talált vegytiszta

SÓSBORSZESZ

mely már eddig is igen nagy elterjedtségnek örvend, kapható minden fűszerüzletben, valamint gyógyszerháramban.

Ára egy kis üvegnek 45 kr., egy nagy üvegnek 90 krajczár.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Utazási utasítással ellátott könyvecske minden üveggel adatik.

TÓTH BÉLA

gyógytára és illatszerraktára Debreczenben (Tisza palota).

Apró hirdetések.

Iparosoknak egy jó karban levő eredeti karikás hajós gép olcsó árért eladó. Percses utca 18.

Ügyes varónő házhoz ajánlkozik varni. Czim a kiadóhivatalban.

1898 évi termései tisztán kezelt, Magyar rádi bort, literenként 40 kr-ért ajánl. Bán Kálmán, Egybáztér.

Friss uradalmi tea-vaj Kiléja 2 k. 40 fillérért kapható Félégyházi János fűszer kereskedésében. Piacz és Miklósetca sarkán.

Simonffy-utca 11. sz. házban két szobás lakás azonnal kiadó.

Vigyázz! A nem robbanó, hanem a valódi csillár szag nélküli petroleumnak literje 14 kr. Fazekas Kálmán festék kereskedőnél Hatvan-utca 4. sz. A címre kérem ügyelni.

Egy jó családból való leány keresztyén uri háznál újvire szobalányi állást keres. Megkeresések „Hűség” cím alatt Főposta Postrestante címzendők.

Köhögesnei legjobb a Borsy féle Penetefü ezukorka Kapható Borsy-czukrázdában és Jóna és Jóna utca üzletében. 1 doboz 20 fillér.

Hajvágógépek, angol aczéllólok, beretvák, kések nagy választékban jutányos árban beszerezhetők **Márton Gyula** férfi és női divatüzletében

Butorozott szoba zongora használat-tal kiadó. Arany János u. 15 szám.

A sámsoni Kulesár kertben 2 nyilas szőlő beállítva körül lugasolt eladó. Értekezni: a kiadóban.

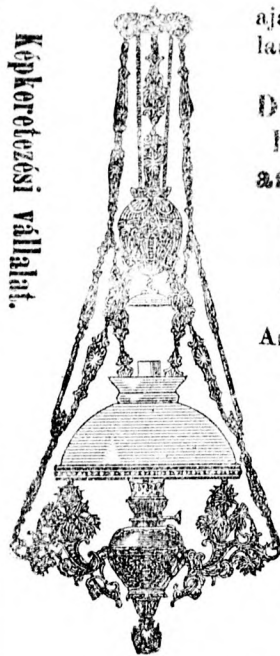
Kitűnő koszt kapható uri háznál. Szent-Anna utca 27.

Katonakeztyük tisztítását javítással együtt párját 8 kr-ért, glase-keztyük tisztítását jutányos árért vállalom. Péterfia-utca 37. sz.

Kaszanyitzky Endre

Debreczenben, Piacz-utca 57

Központozási vállalat.

ajánlja a legnagyobb választékban és a legjutányosabb árak mellett **Ditmar, Brüner és hazai gyártmányu asztali és függő**

lámpákat,

Astral- Meteor-, Apolló-, Csoda-, nap-, villám-, petróleum- és szesz Auer-gáz égőkkel Ugyezintén porcelán s angol fanyegelőkező-, tea-, kávé-, Nooca- és mosdó, valamint mindennemű asztali, cognac és liqueurös öve készleteket, majolica bronz és china ezüst

ujdonságokat.

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsanteljesítettnek.

Árjegyzékkel kívánatra bérmentve szolgál

Karácsonyi és újévi ajándékok

alkalmas Peluche, selyem, bőr és papir

diszmutzikkeket, női kézi munkák összeállítását, felszerelését a farsangi idényre **táncrendeket és rendező jelvényeket** a legújabb ízlés szerinti kivitelben jutányos árban készít

Dávidházy Kálmán

könyvkötő- és diszmutves fűvészkert-utca 9.

Tervezeteket és utbaigazitásokat bármikor szívesen adnak.

CSODA OLCSÓ ÁRON

beszerezhetők

Karácsonyi és Újévi ajándékok

elsőrangu, az alföld legnagyobb és hirneves 42 év óta fennálló órászületében

GASPARIK ANTAL, Serli Ede utóda

chronométer műórák, ékszer-kereskedő, Első Magyar Inga-órágyár és Magyar Államvasutak pálya órása.

Ajánlja gazdagon felszerelt raktárát, ney mint saját gyártmányu inga órát, valódi genfi ezüst- és arany órát, gyűrűket, karkötőket, férfi- és női lánczokat aranyban és ezüsbén, fülbevalókat, nyelűket, dobány szelenczket, szivarka-szipkákat, amuletteket, gyémánt- és brillant ékszereket, ezüst evőeszközöket, ezüst dísz tárgyakat és még sok fel nem sorolható tárgyakat, bámulatos olcsó árakon.

Kézpénzért és részletfizetésre is tört- és régi aranyat veszek és becserelek.

Karácsonyi és Újévi

VÁSÁR

megkezdődött,

leszállított

árak mellett.

RÓZSA LAJOS legnagyobb női-felöltő áruházában

Debreczen, Kistemplom-bazár,

Debreczen, 1901. Nyomatott a város könyvnyomdájában.